

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vetere Clerico, Monacho, Clerico-Monacho, Libri Tres

Primus veterem habitum: Secundus conuictum ac disciplinam: Tertius honores ac priuilegia describit

De Clerici, Monachi Vetere Institvto. Liber Primvs - Distinctus in tres Partes. In quibus, praeter veterem eorum habitu[m], multa quoque inserta de veste veterum laicorum. Breuiterq[ue] explicata singulorum origo, & antiquitas.

Landmeter, Laurentius

Lovanii, 1626

Cap. XXII. Quid Pallium. Commodius fuisse veterum Toga. vnde in monachos illud triuium, ὀ γξαιχός ἐπιθέτης.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11007

CAPVT XXII.

*Quid Pallium. Commodius fuisse veterum
Toga. vnde in monachos illud trivium, ο
γραικὸς ἐπιθέτης.*

TVnicæ Pallium super-imponitur. Scripsit de eo commentarium eruditissimum Tertullianus. Occasionem ei dederat quidam irrifor qui falsè obiecerat, *Itâne de togâ ad pallium, ab equis ad asinos?* Inierat nimirum Tertullianus vitæ genus eminentioris, quale apud Gentiles profitebantur qui se Philosophos dicebāt, & apud Christianos qui monachi vocantur: atque ita abiectâ togâ induerat Pallium. Verius enim, quàm quod quidam alij voluerunt, Tertullianum vnâ cum Christianismo sumpsisse pallium, eò quod omnes veteres Christiani recens conuersi ita factitarent. Neque enim eum morem fuisse, pluribus demōstrat Baronius, & nos paucis attigimus sup. Et satis insinuat ipse Tertullianus, tunc demum ei acceptum
Pallium

Tom. 2.
p. 197.

Pallium, quando professione sublimioris
cuiusdam Philosophiæ, sese à turbâ &
populo secreuerat, verbis quæ subijcio.

*Ego (inquit) nihil foro, nihil campo, nihil
curiæ debeo, nulli officio aduigilo, nulla ro-
stra præoccupo, nulla prætoria obseruo, can-
cellos non adoro, subsellia non contundo, iura
non conturbo, causas non elatro, non iudico,
non milito, non regno. Seceffi de populo, imo
unicum mihi negotium est, nec aliud nunc
curo, quam ne curem. Ita de se Tertullianus
vbi palliatus cepit incedere.*

*Lib de
Pallio
circa
finem.*

Pallium eidem Tertulliano describi-
tur, habitus quadrangulus, ab utroque la-
terum regeffus, ceruicibus circumstructus, in
fibula morsu humeris acquiescens. Fuit igitur
vestis quadrata, fibulâ collo subnexa.
Errat proinde Auctor libri de instructione
monachi, quando Pallium definit, *uestem
rotundam, à collo vsque ad tibias totum cor-
pus cooperientem; antè apertam, sed ali-
bi vndique clausam: superius angustam,
inferius amplitudine expansam.* Neque
enim conueniunt, vestis rotunda, quod

X

adferit

adferit ille Auctor; & vestis quadrangula, quod Tertull. Quatuor angulos habuisse pallia Iudæorum probant verba Scripturæ per nos supra adlegata. *Funiculos facies in quatuor angulis pallij tui.* Ac ab eis, non verò à Gentilium Philosophis, in veteres monachos vsum pallij fuisse derivatum, docet Baronius. Commodam fuisse vestem ac simplicem, nullumque hominis gressibus præbuisse impedimentum, testatus est Tertullianus. *Pallio (inquit) nihil expeditius, cuius tota molitio est operire solutim, id est uno circumiectu, nullo tædio constat, adeoque nec artifice opus est, qui pridie rugas ab exordio formet, & inde deducat in tilias, totumque contracti umbonis figmentum, custodibus Forcipibus adsignet.* Quibus verbis ridet veteris siue Romanæ Togæ operositatem, cui parandæ, rugis formandis, tilijs ducendis, ac denique reliquo tabularum sinuumque artificio tantâ opus esset molitione. Ut meritò subiunxerit. *Conscientiam tuam per rogabo, quid te prius in togâ sentias indutumne*

ET MONACHORVM HABITV. 163
*duumne, an onustum; habere vestem an ba-
iulare?*

Totum hoc veteris Togæ figmentum
& artificium sigillatim exprimit Icon To-
gati Senatoris, apud Edmundum Riche-
rium, quem poterit curiosus lector adire.

*In notis
ad Ter-
tulliani
Pallium.*

Ob usum Pallij orta in monachos ca-
lumnia ὁ γραικὸς ἐπιθέτης, Impostor &
Græcus. Quia enim Pallium Græcorum
erat gestamen, factum est vt vulgari con-
uicio, qui monachi Græci vocarentur, &
ab iniectioe pallij, quod Tunicæ super-
imponebant, etiam imponentes siue im-
postores. Id simpliciter accipiebat indo-
ctum vulgus ob Pallij superimpositionem:
cæterum litterati figuratum morsum in-
telligebant in vocabulo ἐπιθέτης, in quo
fieret ad impostoris nomen apud latinos
adlusio: deceptoris nimirum & sanctita-
tem mentientis.

*Beatus
Rhenan-
us.*

X 2

CA-